Ч. 252. Четвер 29 (16) падолиста 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

З ради державної. — Угорский сойм. — Положене в Сербії. — Справа марокканьска.

В палаті послів вела ся в понеділок дальша дискусия над V ґрупою виборчої реформи про охорону подїлу виборчих округів кваліфікованим числом присутних послів. Дискусия замітна хиба тим, що підчас неї пос. Малїк чотири рази поставив внесене на замкнене дискусиї і за кождим разом остав в меншости всїми голосами против свого одного. — В посольских кругах обчислюють, що дискусия про виборчу реформу закінчить ся в суботу, а по тім наступить делеґацийна перерва, по якій державна рада збере ся знов 17 грудня і буде радити евентуально до 21 грудня. В тім часї мають бути полагоджені дві речинцеві справи: буджетова провізория і умова з австрийским Льльойдом. Перепоною в тім суть наглячі внесеня, які по ухваленю виборчої реформи входять в свої права, — а єсть їх аж 50. Правительство старає ся о усунене тих внесень, щоби полагодити згадані, доконечні справи.

Вчера радила палата послів над VIII. ґрупою виборчого предложеня. По промовах пп. Хоца і Міхейди, о котрих донесли ми у вчерашних телеґрамах, замкнено дискусию і вибрано ґенеральних бесїдників. По їх промовах приступлено на внесенє п. Вольфа до поіменного голосованя. Принято дуже значною більшостию голосів §. 42 виборчої ординациї до ради державної, після котрого до зміни подїлу виборчих округів і инших приписів ординациї потреба присутности 343 послів і присутности що найменше половини послів з дотичного краю, коли розходить ся о зміну округів, в котрих вибирає ся рівночасно двох послів. В дальшім поіменнім голосованю відкинено 187 голосами против 111 внесене Перґельта, аби Нїмцям з Морави і Чехії забезпечити заступництво в спільних делеґациях. — Відтак референт пос. Лєкер розпочав дискусию над IX.-ою ґрупою, дотикаючою розділу мандатів в Чехії і на Мораві. Дискусия була млава і по промовах пп. Хоца і Ціпера закрито засїданє, назначуючи слїдуюче на нині. — В часї того засїданя часть польского Кола не брала участи в кількох голосованях, аби в той спосіб задемонструвати против сторонничого поведеня президента палати.

На понедїлковім засїданю угорского сойму запросив президент палати Юст послів на відслонене памятника ґр. Андрашого, яке відбуде ся в Будапешті дня 3 грудня с. р. в присутности Цїсаря. Серед дискусиї над буджетом міністерства внутрішних справ заявив пос. Вайда, Румун, що угорске правительство поводить ся супротив инших народностий несправедливо. З ним полемізував мадярский посол Надь і закидав Румунам, що стремлять до злуки з Румунією. Міністер внутрішних справ відпер з обуренєм закид Вайди, немов би держава і правительство переслїдували народности і стреміли до їх змадяризованя. Полїтикою правительства супротив народностий єсть любов і справедливість супротив народних мас, а непохитність супротив аґітаторів.

В Сербії має панувати велике обурене против династиї Караджорджевичів. Наслїдник престола кн. Юрий єсть на пів божевільний, а на всякий спосіб зіпсутий і здичілий чоловік. Своїх ад'ютантів побиває, над вояками знущає ся, а сам веде розпустне житє серед пиятики і гулянок. З тої причини піднесено вже справу усуненя его від наслїдства в користь его молодшого брата. Однако побоюють ся, щоби в наслїдок сего не підготовити ґрунту до дальших внутрішних заколотів та тяжких межиусобиць. З причини, що і сам король Петро виявив ся слабим, зданим на вплив двірскої камарилї володарем, богато визначних і войскових личностий в Білгороді — як доносить Prager Abendblatt з Земуна — розпочало акцию, яка зміряє до усуненя династиї Караджорджевичів, установленя реґенциї і покликаня на

4)

Велика тайна малої громади.

(З польского — Людв. Страшевича).

(Дальше).

— Пождіть — гадає собі — нехай-но мій найде ся, війт, заплачу я вам.

Іде, а на плотї, недалеко канцеляриї сидить Шміла. Цибулю крає, солию посипує і загризає хлїбом.

— Щож то, пане Шміло — кличе війтиха — ви не хотїли вчера прийти, коли я вас кликала?

— Або я ваш пес чи паробок, щоби мав летїти, як на мене хто свисне.

— Бачите, Шміло, яке то нещастє.

— Ну, що є? Чого ви плачете? Як ви дали на оголошенє і вибубненє і сам пан начальник з Більна приїхав і облаву робили і стріляли, то він вже найде ся.

Їсть Шміла цибулю, на війтиху анї гляне.

— Вам, Шміло, сьміх, а менї біда.

— Ой, ой! Нїби то ви другого хлопа собі не найдете. О, ваш наймит тепер такий сьмілий, немов би мав власне ґаздівство, як би вже був війтом. Він з самим начальником за пан брат.

— Як ви Бога не боїте ся?

Війтиха стоїть серед дороги і не знає що говорити, а не хоче жида пустити.

Аж Шміла питає:

— Не маєте, панї війтихо, трохи вимолоченого вівса; я купив би.

— Ну, то ходїть до хати.

Увійшли. Жінка зараз до жида:

— Віддайте війта!

— Ну, що то є? Чи я вам війта украв? Що менї до вашого війта! Просїть стражників і начальника, они робили слїдство, нехай они найдуть. А я що? Навіт так не говоріть війтихо... Ну, маєте овес?

Війтиха бачить, що зі Шмілою треба делїкатно.

— Пане Шміло, ратуйте бідну сироту. Як ви не поможете, нїхто менї не поможе!

Жид розіпняв халат, сїв на лаві і киває бородою.

— Ну, що я тут можу помочи, я нїчого не знаю.

— Знаєте, пане Шміло, знаєте!

— Ну, а як я поможу, то той ваш наймит знов скаже, що я злодій! Той хам, той шварц'юр! — кричить Шміла.

— Що він знає! Сам не розуміє, що плете. Вже я єму заборону, не бійте ся.

— Я вашої заборони не потребую, такий хам для мене, то о!.. Шміла сплюнув.

— А що ви хочете?

— Як ви, війтихо, не пажените его зараз, то я з вами не хочу мати нїякого дїла.

Жінка аж за голову вхопила ся.

— Атже він вже вибрав цїлу заслужениу і чоботи вже по жнивах дістав.

— Ви не можете і я не можу.

— Заждіть, пане Шміло, хоч най добуде року.

— То й ви на війта ждїть так довго. Ну, а звідки я знаю, що ви відтак зробите, що я хочу?

Жінка не знає, що робити! В такій бідї хотїла би війта кликати, а тут війта нема.

— То вже — каже з плачем — хиба дам вам в застав чоловіків кожух; як не вижену до того часу, то не віддасте кожуха.

Принесла війтиха чоловіків кожух з комори, Шміла оглянув і зараз подобрів. Гладить бороду, простягнув ноги під стіл і каже:

— Ну, хто би надіяв ся, такий війт! Менї Пінкасиха з Копровини оповідала о тім інтересї, то я не хотїв вірити. Такий війт.

— А кілько, пане Шміло, хочете від мене?

— Я нїчого не хочу, я не знаю, де він є.

— Скажіть вже, пане Шміло!

— За таку війтівску особу то они може й сто рублів не схотять.

— Господи! І що ви, пане Шміло, говорите!

Жінка вхопила ся за голову і плаче, хоч знає, що в торзї нема гнїву.

— За таку особу то богато? Як стражники не найшли і нїхто не найшов, то богато? Ну, нехай они за тисяч рублів найдуть.

— Не губіть мене, пане Шміло — хлипала війтиха.

— Коби слїдства не було, коби ваш наймит не говорив, що то жиди — той хам, той пархи! — то я може би за пятьдесять рублів зробив, а може навіть і за трийцять; але тепер кождий буде бояти ся. Що то, мала річ, слїдство! Чи ви не знаєте, що то є слїдство з самим начальником повіту!

сербский престол члена котрогось з пануючих домів в Европі.

Справа марокканьска в послідних часах дуже заострила ся. Ухвалені на конференциї в Альжесірас реформи стрітили завзятий опір із сторони цілого марокканьского населеня з чого скористав претендент до марокканьского престола Райсуля, підняв против султана ворохобню і згромадивши великі сили людий станув табором під містом Танґером. Ворохобники голосять війну против всїх Европейців, а найбільша їх ненависть обертає ся против Французів. Та ворохобня спонукала тепер Францию і Ішпанію, що вислали до Танґера воєнні кораблї зі значними відділами піхоти і артилериї, аби на случай, колиб ворохобня значно розширила ся, висадити войска на сушу і займити кілька важнїйших марокканьских портів. Надіють ся, що енерґічне виступлене тих обох держав спинить ворохобню.

Новинки.

Львів, дня 28-го падолиста 1906.

— **Дирекция почт і телеґрафів** у Львові подає до відомости, що з днем 1-го грудня с. р. заводить межимістову розмову телефонічну межи Перемишлем, Ярославом, Переворском, Ряшевом і Тарновом з одної сторони, а всїма телефонїчними сїтями Долїшної Австриї, котрі мають межимістове сполучене телефонїчне з Віднем, з другої сторони, поки що однак лиш в годинах слабшого руху, значить ся в часї від 8 до 10 год. перед полуднем і від 4 до 9 год. по полудни. Належитість за розмову в тих релациях складає ся з належитости за розмову межи Віднем а обома сїтями кореспондуючими Галичини і Долїшної Австриї.

— **Нова стация телеґрафічна.** З днем 1-го грудня буде отворена в Лупі малій, скалатского повіта при тамошнім урядї почтовім стация телеграфічна з обмеженою службою дневною.

— **Льокаль асентирунковий.** З днем 1-го грудня буде перенесений асентирунковий льокаль для головної бранки з міста Львова і з львівского повіта з міскої реальности при ул. Коперника до давної касарнї краєвої оборони при ул. Яблоновских ч. 11.

— **Дрібні вісти.** Вчера перед полуднем перейняв львівский маґістрат урядово цїле підприємство кінного трамваю від делегатів триєстиньского товариства. — Похорон нещасливих жертв бориславскої катастрофи відбув ся нинї у Львові при великім здвизї людий. Дитинка, як показує ся, хоч єї видобуто ще живу, померла в наслїдок потовченя і внутрішного потрясеня. Мамка і служниця лежать поважно хорі в шпитали. — Якісь урвигелї повибивали сеї ночи о 12 год. всї шиби в партерових помешканях в домах ч. 29, 33 і 35 при ул. Шпитальній. Заким поліциян надбіг, урвителї повтікали. — На ул. Курковій волочив ся вчера якийсь чоловік, а побачивши поліцияна, впав на землю і удав дуже хорого. На стациї ратунковій показало ся, що він зовсїм здоров, а на поліциї викрило ся, що він називає ся Василь Дудич, служив за наймита у п. Зенвалевича на Маврівці і втік звідтам спроневіривши на его шкоду 60 корон. Гроші пропустив і лишив ся без способу до житя. — Шльома Зоммер розбивши шафу своєї жінки, забрав золотий ланцушок вартости 160 корон і продав єї коня з возом вартости 340 К і втік до Америки. Але що був на стілько неосторожний, що недавно тому виговорив ся з тим перед жінкою, то она розіслала телеграми за невірним і має надію, що відзискає бодай часть своїх гроший.

— **Аматорске представлене в Золочеві.** В недїлю дня 2 го грудня дає міщаньске товариство „Родина" в Золочеві аматорску виставу „Наталки Полтавки" Котляревского. Цїль вистави зібрати фонди на шкільну оплату для убогих а пильних учеників 1. кляси ґімназияльної, переважно селяньских дітий. З огляду на таку цїль, цїни місць підвисшені. Крісло першорядне 3 К, другорядне 2 К, третерядне 1 К. Тих, що не можуть бути на виставі, видїл, не ограничуючи жертволюбивости, просить присилати гроші на ту цїль на руки п. Михайла Лазорка, начальника „Народної Торговлї" в Золочеві; касиера товариства.

— **Нещасливі пригоди.** Два селяни з Мужилова (пов. підгаєцкого), Михайло Лущак і Олекса Тропка, копали онегди пісок з гори, що есть власностию Мужилова. В хвили, коли занятї були роботою, урвала ся земля і присипала їх на смерть. — З Ярослава доносять знов про таку пригоду: В Куновій вибух онегди около 9 год. рано огонь в стодолї господаря Ів. Войтішиньского. Причиною стали ся дїти, що бавили ся сірничками. Огонь перекинув ся відтак на дім Івана і Петра Войтішиньского і в нїм згоріли жінка Петра, Катерина і їх трилїтний син Франьо, котрі не могли виратувати ся з горіючого дому. — В понедїлок по полудни, коли ул. Ґловіньского переходив похорон якогось ученика, та ідучи на ул. Пекарску минав вільну площу поза школою ім. сьв. Антонія, де бавили ся якісь лобури, котрийсь з тих лобурів нараз стрілив і зранив ученика приготовляючого курсу учит. семинариї, Йосифа Моравецкого, в руку. Лобури в миг ока розбігли ся, а зраненому дав першу поміч др. Ясіньский, лїкар ординуючий в шпитали.

— **Надзираюча Рада Тов-а взаїмних обезпечень і Тов-а взаїмного кредиту „Днїстер"** відбула 22 падолиста с. р. о год. 4 по полудни, під проводом президента радн. Григория Кузьми, в присутности 14 членів Ради і комісаря правительственного радника двора п. А. Гута — квартальне засїданє, на котрім Дирекция предложила звіт о станї і розвою обох Товариств в третім кварталї с. р. В Товаристві взаїмних обезпечень було до кінця вересня 166.649 поліс на К 159.532.620 обезпеченої вартости з премією К 1,602.529 і 34 с. — о 12.529 поліс і К 149.846 премії більше, як в тім часї попередного року; з того реасекуровано 74 міл. обезпеченої вартости, за премію К 728.568 (45½%); шкід було 1.443 на К 826.858. З того на власний рахунок К 414.020, між тим виплачено в дорозї ласки 16 відшкодовань на К 5.560; — фонд резервовий побільшив ся о 90.355 К і виносить 830.677 К, фонд емеритальний 177.990 К, резерва премій 415.563 К, резерва специяльна 4.552 К, фонд на ріжницю курсів К 37.404, фонд на звороти 18.215 К. — Разом сума фондів К 1,484.402. — Кошти адміністрациї за 9 місяців 309.849 К в Товаристві обезпечень і 25.206 К в Товаристві кредитовім; з того виносили побори урядників, практикантів і дневарів за 9 місяців 115.621 К (попередного року 104.997 К) і ремунерациї 9.246 К (попередного року 8.045 К), разом 124.867 К; окрім того видало Тов-о до фонду емеритального урядників 24.398 К, до Каси хорих 2.092 К і податки за урядників 1.506 К. Цїнні папери виносили К 1,040.617, готівка в касї і Щадниці 76.543 К. Цїна власних реальностий і будова нового дому по день 30. вересня К 665.895. Сума активів Тов-а взаїмних обезпечень виносить 2,136.765 К.

В Тов-і взаїмного кредиту „Днїстер" виносив оборот в трех кварталах 5,838.856 К. Капітал оборотовий виносить 2,828.955 К. Прибуло вкладок щадничих 1,001.188 К, відобрано 666.044 К, — вкладок єсть 2,408.071 К (на 2.139 книжочках). Позичок уділено с. р. 975 на 976.484 К, сплачено 457 на 578.241 К, — остає 3.791 позичок на 2,440.858 К. Сплата позичок відбуває ся дуже правильно. Членів числить Тов-о 4.163, декляровані уділи К 234.150, вплачені К 184.612 (80% декльярованих уділів). Фонди власні Тов-а взаїмного кредиту виносять К 220.639 — побільшили ся сего року о К 34.858 — ульоковані в цїнних паперах і вкладках.

Житевих обезпечень (посередництво для Товариства Краківского) було сего року нових 123 на суму К 329.600. Однак половина з того не була подана через „Днїстер". Роздано на добродїйні цїли К 1070, з провізиї від обезпечень житевих.

По вислуханю звіту комісиї ревізийної, котра в днях 14. до 30. червня і 11. до 25. жовтня провірювала рахунки і книги обох Товариств і найшла стан і дїловодство в цїлковитім порядку, приняла нада. Рада оба звіти Дирекциї. Наконець вибрала Рада заступником президента Ради на ново о. Льва Туркевича і членом Дирекциї адвоката дра Володимира Охримовича на протяг 6 лїт і закінчила засїданє о год. 9·30 вечером.

— **Щіплене холери людям.** З Манїлї на Филипиньских островах наспіла нинї слїдуюча депеша про в своїм роді оріґінальну подію: З 20 вязнів в Білібід, котрим в цїли досьвіду защіплено холеру, 10 умерло. Лїкарі заявляють, що заразник холеричний був заражений бубоновою джумою. Ґенерал-ґубернатор увільнив учених від всякої одвічальности за їх до-

---

Війтиха гадає собі: его правда. І в души проклинає: щоби їх ясні громи, таких панів, я мушу за них платити!

— А як би наші жиди звідали ся — каже Шміло — ну, они би мене хиба убили.

— Так з десять, то може би я ще найшла — каже війтиха і плаче.

— Ну, що тут говорити! Не хочете, то нї. Там в Замброві на мене ждуть.

Жид взяв кожух під паху і хоче виходити.

— Скажіть, пане Шміло, кілько ви справдї хочете?

— Кілько я справдї хочу, то ви менї тілько не дасте. Що тут говорити.

Торгували ся які дві години. Остаточно стануло на двацять сімох рублях і на пів кірци вівса.

Війтиха дала жидови гроші і вже спокійна пішла спати.

Перед самим другим піянєм курий, гримає хтось у віконницю.

Війтиха налякала ся, сховала голову під перину і трясе ся зі страху — певне злодії. А тут у віконницю гримає і гримає — шиби повибиває. Висунула війтиха голову з під перини; чує, чоловік єї кличе:

— Отвори! бодай ти так на судний день заспала!

Зірвала ся війтиха. Утїшила ся страшно, впустила війта.

Але зараз взяв єї страшний гнїв; ще муж в порозї, а вже змила єму голову перший раз. Війт нічого не говорить, лише дує носом у вуси. Дивить ся війтиха, аж він на ліву ногу налягає. Жінка знов в плач.

— Де ти, нещастний, був.

— Де я мав бути! — каже війт і звалив ся на ліжко як колода.

Війтиха хотїла другий раз змити єму голову, але війт вже спить, лише голоснїйше носом у вуси дує.

Ледве около полудня добудилась єго і зараз за вчерашне змила єму голову.

— Де ти, проклятий, був?

Війт здвигає раменами.

— Де я мав бути?

— Ох, біднаж моя головонько, я тілько нагризла ся, тілько гроший Шмілї дала, наймита обіцяла відправити, а той Бога в серци не має, доброго слова не дасть.

І змила єму жінка голову третий раз. Але нічого не довідала ся. Війт всьому дивує ся, але коли его питати, де був, відповідає:

— Де я мав бути!

Встав війт; дивить ся війтиха, справдї налягає на ліву ногу.

— Господи Боже! — заплакала війтиха і четвертий раз змила чоловікови голову.

Питали війта сусїди, де був, взивали до Більна — ніхто нічого не довідав ся; він все свое:

— Де я мав бути!

Лише як з Більна вернув, каже до давного війта:

— Нема правди на сьвітї!

А давний війт махнув рукою.

— Юди!

Так скінчило ся. Війт довгі лїта, а може й до нинї війтує в громадї Горошки Копроваті. На ногу перестав незабаром налягати, але за те на слоту все его в правій лопатцї рвало.

Наймит, як его відправили, побив Шмілу, як був обіцяв. Шміла всї звьязди побачив, а наймита всадили до криміналу.

(Дальше буде).

сьвиди і заявив, що постарає ся, щоби родини і діти померших не позістали в нужді. Що то то за вязні — чи політичні, котрих половили Американцї за то, що они виступали в обороні независимости своєї вітчини, чи може звичайні арештанти — телєґрама не каже. Як би й не було, се хиба чисто по американьски щепити здоровим людям холеру а з нею разом ще й джуму!

— **Наші пекарі** випікають дуже здорове і зовсім гіґієнічне печиво, а найлїпшим доказом того 2 кусні булки, зложені на поліциї. В одній булцї, котра походить з пасажу Гавсмана знайдено кусень збитого тареля і сьміте, а в другій купленій в крамници при ул. Личаківскій ч. 4 знайдено 3 кусні скла. Сю булку їла 4-лїтна дитина. Поліция розвела тепер слїдство за пекарями, котрі випікають таке гігієнічне печиво. Може зволить їм дати за то яку нагороду.

— **Два братя нараз збожеволїли.** З Ярослава доносять до „Kur. Lwow.“ про таку не звичайну подію, яка там стала ся дня 26 с. м. Два братя, 24-лїтний Зиґмунт Трембецкий, лїсничий з радехівских маєтностий і львівский академік Мариян Трембецкий в переїздї через Ярослав вступили до бувшого лїсничого з Олешиць, п. Малицкого. В ночи дістав Зиґмунт Трембецкий релїґійного божевільства. Станувши перед зеркалом розмавляв так через кілька годин з Паном Богом не даючи ся нічим анї відвести з місця анї перервати розмови. Рано пішов Мариян Трембецкий по лїкаря а то так роздразнило Зиґмунта, що по відходї лїкаря ганьбив Марияна за то, що сьмів закликати лїкаря. То знов Марияна так роздразнило, що він вхопив ножички і кілька разів пробив себе в груди коло серця. і облитий кровю зімлїв та впав на землю. Завізвана поліцийно-лїкарска комісия розпізнавши у обох братів прояви божевільства, казала тяжко раненого Марияна перенести до шпиталю, а Зиґмунта відвезено до заведеня для божевільних на Кульпаркові.

— **Крадежі.** Злодії завзяли ся на золотарів та годинникарів. Недавно обікрали они золотаря в Раві рускій, а тепер така сама судьба стрітила золотаря Фаєрштайна в Коломиї, з котрого склепу злодії забрали золоті і срібні годинники та всїлякі біжутериї, вартости звиш 6000 К. — В Бібрцї напали 3 злодії в ночи на годинникаря Каца, котрий перебудив ся і втік, а злодії забрали 8 годинників і винесли ся. — В Підгородицу напали невислїджені доси злодії в ночи на дім п. Мадейского касиєра в маєтности ґр. Романа Потоцкого винесли зелїзну касу до города і розбили єї та забрали з неї готівкою около 2000 К, але цїнних паперів, книжочок каси щадности і срібла не рушили.

Телєґрами.

Відень 28 падолиста. Субкомітет комісиї буджетової вибрав пос. Колїшера референтом для закона о підпираню маринарки торговельної.

Будапешт 28 падолиста. На нинїшнім засїданю палати послів поставив пос. Маркош інтерпеляцию в справі неправильности при обсадї епіскопства в Кошицях.

Петербург 28 падолиста. Телєґрафічна аґентия доносить з Тегерану: Міністри предложили парляментови внесенє о конечности затягненя за границею позички на цїли державні. Депутовані ухвалили оснувати з поминенєм заграницї акцийний банк народний з капіталом основним 8—10 мілїонів томанів під услівєм, що доходи державні будуть вливати до того банку; в заміну за то банк буде обовязаний покривати видатки і уділяти державних позичок. На засїданю підписано акций на 500.000 томанів. Декотрі банкіри обовязали ся підписати значнїйші суми. Як доси можна судити парлямент прибирає різку закраску народну.

Петербург 28 падолиста. Міністерство справ внутрішних розбирає справу заведеня земств в північно- і полудново-західних ґуберніях. До участи в нарадах над тою справою завізвало міністерство до Петербурга ґенерал-ґубернаторів київского і вильненьского.

Бїлград 28 падолиста. Перед судом войсковим закінчила ся розправа, що тягнула ся через 14 днів против участників заговору. Кільканайцять офіцирів і підофіцирів засуджено на вязницю від 1 року до 20 лїт.

Варшава 28 падолиста. Вчера вислано звідси до північно-всхідної Росиї транспорт політичних вязнів зложений з 290 людий.

Володимир 28 падолиста. (П. А.) В тутешній вязници напало 125 вязнів дозорця, звязали єго і заткали єму рот, а відтак забрали цивільні одїня і 50 револьверів з магазину і втекли.

Москва 28 падолиста. (П. А.) Тутешний комітет мирного відродження одержав вість, що у всїх містах всхідної Росиї орґанїзують ся комітети тої партиї і що жиди відпадають від „кадетів“ а приступають до неї.

Москва 28 падолиста. (П. А.) Вчера вечером доконано ревізиї в готелевім помешканю бувшого посла з харківскої ґуберниї до Думи державної Іваницкого, а відтак єго арештовано.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** д. 27 падолиста: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·70 до 7·90; жито 5·90 до 6·10; овес 6·90 до 7·10; ячмінь пашний 6·30 до 6·60; ячмінь броварний 7·— до 7·30; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·50 до 9·50; вика 5·50 до 5·75; бобик 6·— до 6·20; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 60·—; конюшина біла 30·— до 45·—; конюшина шведска 60·— до 70·—; тимотка 21·— до 25·—.

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).